

М. Станкевич як професор декоративного та прикладного мистецтва (2000) плідно поєднує наукову роботу з викладанням у Національному університеті «Львівська політехніка», у Львівській національній музичній академії ім. М.В. Лисенка. З 2008 року він завідує кафедрою теорії та історії мистецтва Прикарпатського національного університету ім. Василя Стефаника, очолює в цьому університеті спеціалізовану раду із захисту дисертацій. Під його науковим керівництвом підготовлено 18 кандидатів наук. Учений є науковим редактором монографій, збірників, головним редактором щорічника «Мистецтвознавство» Спількритиків та істориків мистецтва (СКІМ) та головою редколегії «Наукових записок Прикарпатського національного університету» (серія «Мистецтвознавство»).

За вагомих внесок у розвиток українського мистецтвознавства та у зв'язку з 60-річчям від дня народження рішенням Президії Академії мистецтв України Михайла Євстахійовича Станкевича нагороджено Срібною медаллю АМУ.

Щиро вітаємо Вас, дорогий колего! Щастя, здоров'я Вам і творчого довголіття!

Микола ЯКОВЛЄВ

академік, головний вчений секретар АМУ

ПЕТРО ЧУПРИНА

(До 60-річчя від дня народження)

Петро Якович Чуприна – визнаний фахівець у галузі сучасного оперно-балетного мистецтва України, талановитий керівник і організатор творчо-виробничого процесу.

Закінчивши консерваторію, з 1972 по 1981 р. працював артистом, а згодом – директором Державного заслуженого академічного симфонічного оркестру України, у 1981–1984 рр. – керівник групи радянських спеціалістів, артист Президентського симфонічного оркестру філармонії м. Мехіко (Мексика), у 1984–1985 рр. – заступник директора Дитячого державного музичного театру (м. Київ).

Упродовж трьох років, з 1985 по 1988-й, Чуприна як заступник начальника Головного управління культури Київського міськвиконкому очолював управління театрів, концертних організацій та навчальних закладів, доклав значних зусиль до розвитку мережі міських театрів і концертних установ, театральньо-студійного руху в столиці. За його безпосередньої участі у Києві з'явилися перші школи мистецтв, покликані забезпечувати естетичне виховання дітей та підлітків.

Працював у партійних органах, на посаді директора Дитячого державного музичного театру, з 1992 р. – на адміністративній роботі в Національній опері України, у грудні 1999 р. П. Чуприна обійняв посаду генерального директора цього театру, а у вересні 2002 р. – генерального директора – художнього керівника Національного академічного театру опери та балету України ім. Т.Г. Шевченка. Приділяє пильну увагу пошукам щонайвиразніших засобів для інтеграції флага оперно-музичного мистецтва України у світовий культурний контекст. Урізноманітнення репертуарної афіші театру, активний пошук талановитої творчої молоді, значне розширення географії гастролей театру, успішне здійснення цілої низки міжнародних музичних проєктів, серед яких фестивалів «Аве, Верді»,

постановки опер «Турандот» і «Манон Леско» Дж. Пуччіні, «Джоконда» А. Понкієлі, «Макбет» і «Бал-маскарад» Дж. Верді, «Фауст» Ш. Гуно, «Норма» В. Белліні, «Любовний напій» Г. Доніцетті, балетів «Корсар» А. Адана, «Раймонда» І. Глазунова, «Весілля Фігаро» В.А. Моцарта, «Віденський вальс» Р. Штрауса, «Майстер і Маргарита», театралізоване виконання «Военного реквієму» Б. Бріттена, – значною мірою сприяли поживленню культурно-мистецького життя столиці.

Дбаючи про поповнення репертуарної афіші Національної опери України творами найвищого гатунку, П. Чуприна велику увагу приділяє співпраці з творчими спілками, талановитими молодими українськими і зарубіжними композиторами, режисерами, диригентами, хореографами, лібретистами, сценографами. При цьому надає перевагу творам сучасних композиторів. Результатом таких пошуків і співпраці стали постановки на сцені Національного академічного театру опери та балету України ім. Т.Г. Шевченка опери «Мойсей» М. Скорика, «Ярослав Мудрий» Г. Майбороди, балетів «Лілея» М. Данькевича, «Ніч перед Різдом» Є. Станковича, «Буратіно» Ю. Шевченка, «Данієла» М. Чембержі, повновлення балету М. Скорульського «Лісова пісня» та ін.

Як художній керівник згаданих проєктів, що стали помітною подією культурно-мистецького життя країни, П. Чуприна зумів консолідувати творчі зусилля визнаних майстрів всього творчого потенціалу театру, забезпечити реалізацію запрограмованих проєктів, що й дало успішний творчий результат. Цьому певною мірою сприяло також наукове дослідження П. Чуприною творчих процесів у музичних театрах України і Європи, що завершилося захистом у 2005 р. кандидатської дисертації «Творча діяльність Національного академічного театру опери та балету України ім. Т.Г. Шевченка в контексті розвитку української художньої культури. 1991–2001 рр.».

П. Чуприна і далі підтримує і створює контакти з керівниками оперних театрів України, а також з Великим театром і Маріїнським театром Росії, театрами Італії, Данії, Німеччини, що, звичайно, допомагає повсякчасно відчувати камертон новітніх досягнень і сприяє здійсненню нових міжнародних культурно-мистецьких проєктів на рівні світових художніх кондицій.

За значний особистий внесок у збереження та розвиток історико-культурної спадщини народу України, національного мистецтва, високий професіоналізм, науково-дослідницьку роботу, сприяння реалізації соціально-культурної політики держави П.Я. Чуприні присвоєно почесне звання народного артиста України (2003), його обрано членом-кореспондентом Академії мистецтв України (2004), він є кавалером ордена «За заслуги» I, II, III ступенів, нагороджений Почесними Грамотами Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, Знаком Пошани Київського міського голови, орденом «Зірка солідарності» Італійської Республіки за значний особистий внесок у розвиток співробітництва між Україною та Італією.